

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Πώς νάφευγα!
'Η ψαλμωδία μου πνάνει
στό στύθος τήν πνοή
καί τῆς καρδιάς μου
τὰ βάρη σπάζει!

ΧΟΡΟΣ

Judek ergo κ. λ. π.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Ηνίγομ' ἐδῶ!
Τριγύρω οἱ στύλοι
σά νά μὲ σφίγγουν!
Μὲ συντρίβουν
οἱ θέλοι! — Αἶερα!

ΙΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Κρούσον! Τὸ κρῖμα κ' ἡ ντροπή
δὲ μένουνε κρυμμένα.
Αἶερα; Φῶς;
Ἄλλοι σου!

ΧΟΡΟΣ

Quid sum miser κ. λ. π.

ΙΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Οἱ ἅγιοι γυρίζουν
τὸ πρόσωπο ἀπὸ σέ.
Τὸ χέρι νά σοῦ δόσουν
οἱ δίκαιοι τρέμουν!
Ἄλλοι!

ΧΟΡΟΣ

Quid sum miser κ. λ. π.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ

Προφτάστε με! Λιποθυμῶ!

Τί γίνονται οἱ καρφίτσες, οἱ βελόνες, οἱ πέννες ποὺ χάνουμε; Ἕνας ἐπιστήμονας ἔκαμε μερικές δοκιμές καί τὸ βρῆκε. Οἱ καρφίτσες ἂν πέσουν χάμου κι ἀνακατε-
ψοῦνε μὲ χάρματα, δὲν ἀργοῦνε νά γίνουνε λίγο λίγο σκό-
νη. Οἱ φουρκαδέλλες σὲ 154 μέρες λιώνουν ἀπὸ σκουριά.
Οἱ καλὲς ὁμως βελόνες θέλουνε 2 χρόνια καί μισὸ ν' ἄφα-
νιστοῦν ὁλότελα. Ἀσταλμένες πέννες λιώνουν ὁλότελα μέσα
σ' ἐνάμιση χρόνο, δηλαδή ἐνῶς οἱ ξύλινοι κοντυλοφόροι
εἶναι ἀκόμα ἀπείραχτοι.

νοὺς, στήν Ἀγγλία σ' 100,000 ἀνθρώπους δὲ
θαίνει μῆτε ἕνας φονιάς, γιατί εἶναι 0,48, στή
Γερμανία 0,85, στή Γαλλία 1,30, σὲ Βέλγιο 2,41,
σὲν Ἰσπανία 4,17, σὲν Ἰταλία 6,45 καί σὲν
Ἑλλάδα 22,50!!! (Ἀθῆναι 12 Αὐγούστου 1904).
Καί βλέπετε τώρα μόνοι σας πὺς ὅσο ἀγράμματος
εἶναι ἕνας λαὸς τόσο περισσότερους σκοτωμοὺς ἔχει.
Στὰ 97 σκοτώθηκαν σὲν πόλεμος μόνο 725, καί
κάθε χρόνο δίχως πόλεμο σκοτώνονται ἀπάνω κά-
του 800.

Βλέπω ἀκόμα πὺς τὸ ἔθνος μας χάνει τὸ χρόνο
ἀπὸ 1,360,000,000 χρυσὰ φράγκα ἕσα μὲ 15 δι-
σεκατομύρια. Τ' ἀποδείξω σὲ πρῶτο βιβλίον μου,
καί μπορῶ μὲ καλύτερες καί περισσότερες μαρτυ-
ρίες νά τ' ἀποδείξω πάλι, ἂν μπορέσουν ν' ἀποδεί-
ξουν πὺς εἶναι ψέματα ἐκεῖνα ποὺ ἔγραψα. Ἀφτοί
δὲν τῶχουν καθόλου ἀνάγκη ποὺ γάνουμε τόσα τὸ
χρόνο, γιατί καί νά χαθεῖ ὅλους διόλου καί νά λει-
ψεῖ ἀπὸ τὸν κόσμον τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος δὲν τοὺς
μέλει καθόλου.

Λένε πὺς τάχα ὁ κ. Α. Πάλλης ἔκανε ἀμαρτία
ποὺ θέλησε νά μεταφράσῃ τὸ Βαγγέλιο, καί τυ-
φλώθηκαν καί δὲν εἶδαν πὺς βλαστῆμαί ὁ κ. Κόν-
τος καί τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καί τὸ ἴδιον Βαγγέλιο,
γιατί τὴν Παλαιὰ Διαθήκη τὴ λέει, «σύμμιχτον

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ:

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρ. 10.—Γιὰ τὸ Ἑω-
τερικὸ φρ. χφ. 10

20 λεπτά τὸ κάθε φύλλο λεπτά 20

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στὰ κδόκια τῆς Πλατείας
Συντάγματος, Ὁμονοίας, Ὑπουργείου Οἰ-
κονομικῶν, Σταθμοῦ Τριχιοδρόμου (Ὁ
Φθαλμιατρεῖο) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηρο-
δρόμου (Ὁμόνοια) στὸ καπνοπωλεῖο Σαρρή
Πλατεία Στουρνάρα, Ἐξάρχεια) καί στὸ
βιβλιοπωλεῖο «Ἑστίας» Γ. Κολάγου.

Ἡ συντρομή του πληρόνεται μπροστά
κ' εἶναι γιὰ ἕνα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

νά τὸ ποῦμε, μ' ὅση καλὴ θέληση κι ἂν ἔχουμε,
πὺς τὸ Βασ. Θέατρο, μὲ τὸν διορισμὸ τοῦ κ. Τέλη
Πεισώλη, βρῆκε τὸν ἄνθρωπό του. Ὁ καινούριος
χορμηματίας—διευθυντὴς (δὲν ξέρουμε καλὰ καλὰ
ποῖον τίτλο τοῦδωσαν) καί ποῖος τοῦ τιμωρᾷ) τὸ
σπουδαιότερο προσὸν ποῦχει γι' αὐτὴ τὴ θέση εἶναι
ἡ φίλτα του μὲ τὸν κ. Θῶν καί τίποτ' ἄλλο, γιατί
ἂν θυμηθοῦμε τίς περιφημίες θεατρικὲς κοινικὲς του,
τότε οὔτε γιὰ πομπῆς τοῦ Βασιλικοῦ ἔκανε.

Διορίστηκε ὁμως, κι αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖο,
μόνο καί μόνο γιὰ νά κρεμάει τὸ κεφάλι του κάτω
ἀπὸ τὸ θεωρεῖο του, ὅπως ἔβριε στήν παράσταση
τοῦ «Φάουστ», καί νά σουφρώνῃ ἐπιδειχτικὰ τὰ
φρύδια του ἂν τὸ κλαγγὸν ἢ τὸ κοντραμπάσο τῆς
ὁρχήστρας χάσει ἡμιῶ νότια.

εἶδος κήποφύλιον τέρας» (λόγ. Ἑρμ. σελ. 147) καί
γιὰ τὸ Βαγγέλιο λέγει πὺς «πανταχόθεν πρέπει
τὰ δδελόγματα ταῦτα (τύποι ἀνθρώπων) ἐκ τῆς Κ.
Διαθήκης ν' ἀποσκορακισθῶσι, ἵνα μὴ ἡ ἱκανὸς
θάρβαρος καί μοχθηρὰ αὐτῆς γλώσσα βαρβαρώτερον
εἴη καί μοχθηρότερον διὰ τῶν σφαλμάτων τῶν ἀν-
τιγραφῶν διακρίται». (ἔφτου σελ. 349, τὸ ἴδιον καί
σελ. 38).

Γιὰ τὴ μεταφράση τῆς Ὁρέστειας τοῦ κ. Σω-
τηρικῆς ἤθελαν νά μᾶς κηψουν καί τὸ Βασιλικὸ
θέατρο, ἐπειδὴς τάχα πονοῦσαν τὴν ἀρχαία Ἑλλη-
νικὴ γλώσσα. Καί δὲν τοὺς μέλλει καθόλου ποὺ δὲ
μποροῦμε νά τὴ μάθουμε σὲ 15 καί 20 χρόνια στὰ
δικὰ μας τὰ σχολειὰ, καί πρέπει νά πᾶμε σὲ τὴ
Γερμανία νά τὴ μάθουμε ἀπὸ τοὺς ξένους, ἐκεῖ ποὺ
μποροῦσαμε πολὺ καλὰ νά στείλουμε στὸ διάβολο
τὴν καθαρέβουσα, καί μὲ ὅλη μας τὴν ἐφοχλία νά
μάθουμε σὲ 4 καί 5 χρόνια τὴν προγονικὴ μας
γλώσσα, καί νάχομε 300 χιλ. τουλάχιστο Ἑλλη-
νες ποὺ νά ξέρουν καλὰ τὴν ἀρχαία Ἑλληνική.

Ὦντας τὰ συλλογιόμαί ὅλ' ἄφτὰ, καθὼς καί
τὴ θρησκεία μας ποὺ κοντένουμε νά τὴ χάσουμε μὲ
τὴν καθαρέβουσα, λέω μὲ τὸ νοῦ μου πὺς ἂν εἶναι
γιὰ νά χαθεῖ τὸ δικὸ μας ἔθνος, ἄς μὴ χάνουνταν
μονάχ' ἀπ' ἄφτους τοὺς ἀκαταλόγιστους καί τὴν

Ἀφοῦ εἶτανε τυχερὸ νά μὴ διοριστῇ σὲ θέση
αὐτὴ κανένας ἄνθρωπος μὲ πραγματικὴ ἀξία, κανέ-
νας ποὺ νά ξέρει τὴ δουλιὰ του καί ποὺ νά μπορέ-
σει νά φέρῃ τὸ θέατρο καί ποὺ τᾶξίζει νά φτάσει,—
ἀφοῦ λοιπὸν ποὺ λέτε, τὸ θέατρο δὲν εἶτανε τυχερὸ
νά βρεῖ τὸν διευθυντὴ του ἀπόξω, ἔπρεπε νά τὸν
ζητήσῃ ἀπὸ μέσα, ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ προσωπικὸ του.

Κ' ἔχει ἕνα ἄνθρωπο καταλληλότερο νά τὸ διευ-
θύνῃ, ἕνα ἀκούραστο καί φιλότιμο ἐργάτη ποὺ,
χωρὶς φωνὲς καί ορεκλάμα, ἡσυχά ἡσυχά, μᾶς ἔ-
δειξε καί δουλιὰ κ' ἱκανότητα. Μὰ φαίνεται πὺς δὲν
ἤρθε ὁ καιρὸς νάναμειβόνταν οἱ Οἰκονόμου, ἀφοῦ
βασίλευουν ἀκόμα οἱ Πεισώληδες.

Ἄλλες κουβέντες δὲ χρειάζονται.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ

τῆς Βουλῆς παίχτηκε μὲ μοναδικὴ ἐπιτυχία τὴν
περασμένη Τετάρτη τὸ πρῶτο Ἑθνικὸ θέατρο τῆς
ἑδοῦ Σταδίου. Τίποτα δὲν ἔλειψε. Οὔτε τὰ γέλια
τοῦ κ. Θεοτόκη, οὔτε ὁ ἀγίασμός, οὔτε ὁ λόγος τοῦ
κ. Τριφυλοῦ.

Στὸ τέλος—μᾶς πληροφορήσαν οἱ φημερίδες—
ὁ κόσμος ποὺ παρευρίθηκε στήν παράσταση συγ-
ρηκε τοὺς κ.κ. ἡθοποιούς. Καί πολὺ δίκαια. Κουρα-
στήκανε τόσο οἱ ἄνθρωποι νά παίξουν καλὰ τὸ ρόλο
τους. Ὅλοι καλομελετημένοι πέρα πέρα.

ΛΕΜΕ

μεθαύριο ποὺ θά παρουσιάσῃ στὴ Βουλὴ τίς
περίφημες οικονομίες τῆς ἡ Κυβέρνηση, νά
βρεθεῖ ἕνας πατριώτης βουλευτὴς καί νά φω-
νάξῃ στοὺς Θεοτόκηδες καί στοὺς Λεβιδήδες
καί στοὺς ἄλλους συμμορίτες τους.

— Βρὲ θεομπαίχτες, τί ἤρθατε δῶ καί
μᾶς σαλιαρίζετε γιὰ οικονομίες; Θέλετε μὲ τὰ
σωστά σας οικονομίες; Ἀντὶ νά πετάξετε τό-
σους φτωχοὺς φαμελίτες στοὺς δρόμους, ἀντὶ
νά φαλιδίσετε τὸν τιποτένιο μιστὸ τοῦ Εἰρηνο-
δίκη καί τᾶλλου μικροπαλλήλου, φαλιδίσετε
τοὺς δικούς σας μιστοὺς πρῶτα κι ἀρχῆς καί
τοὺς δικούς μας ὕστερος. Διγοστήτε καί τὸν
ἀριθμὸ μας. Τί χρειάζεσαστε τόσοι; Ἐμεῖς
χρειωκοῦσαμε τὸ ἔθνος, κ' ἔπρεπε ὅχι μόνο
νά μὴν πάρουμε ποτές ἔχταχτα ποσά, παρὰ νά
ξεράσουμε κι ὅσα πήραμε ἴσια μὲ τώρα.

Τέτιος βουλευτῆς, φοβοῦμαστε, δὲ θά βρε-
θῇ. Μὰ τότε πρέπει νά σηκωθοῦν οἱ ἀδικημέ-

καθαρέβουσά τους, ποὺ εἶναι σὲν ἐκεῖνη τὴν τιπο-
τένια γάτα, κι ἄς ἔρχονταν κανένας ἄλλος μεγάλο,
ἄγριο κι ἀνήμερο θεριό, σὲν κ' ἐκείνον τὸν παλιό
τὸν Τσινκισχάνη ἢ τὸν Γαμεράνο, κι ἄς μᾶς ξεπά-
στρεβε ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ἀχ! ἀδέρφια μου Ἑλληνας, ἄχ! ἀγαπητοί μου
Ρωμιοί! Ἀφτοί ποὺ πολεμοῦν τὴ γλώσσα μας καί
καταστρέφουν τὸ ἔθνος δὲ θαίνονται νά μᾶς πολε-
μήσουν ἀντίκρυ κι ἀντίκρυ ὅπως τοὺς πολεμοῦμ' ἐ-
μεῖς, κι ὅπως πολεμοῦν οἱ πολιτισμένοι καί τίμιοι
ἄνθρωποι, μὲ τὴν πέννα μὲ τὴν ἀλήθεια καί μὲ τὴ
λογική. Σὰ ληστές μὲ τὴ βία καί σὰ γριούλες μὲ
παρρησία θέλουν νά μᾶς πείσουν. Μὰ σεῖς ἀπὸ
ποῖον περιμένετε βοήθεια καί δὲν πασιζέται μὲ
κάθε τρόπο νά γλυτώσετε ἀπ' ἄφτους ποὺ πίνουν τὸ
αἷμα σας, καί σὲ 50 ὡς 100 χρόνια ἀκόμα τὸ πολὺ
μποροῦν κι ὁλότελα νά σᾶς χάσουν. Οἱ ἄνθρωποι
τώρα δὲν εἶναι ὅπως ἦταν μπροστά, κι ὁ σημερινὸς
Καίσαρς, ποὺ ἔστειλε καταπάνω μας τὸ στρατηγὸ
τοῦ Γκόλτς, δὲ μοιάζει καθόλου τὸν ἀρχαῖο, τὸν
ἀξέχαστο ἐκεῖνον Καίσαρς, ποὺ εἶχε πει μὴ φρεῖ
στοὺς Ἀθηναίους «ποσάκις ὅμως ὑπὲρ σωφῶν αὐτῶν
ἀπολλυμένων; ἢ τῶν προγόνων δόξα περιτώσει;»

